

Dobozban

MOLDOVÁN MÁRIA rajzai

Három, kettő, egy, zéró.
Világgá repülök, a Holdat megkerülöm,
száguldok előre, látom a Mars krátereit,
fekete lyukak túlsó oldalát, és egy másik Tejúton
felfedezem a kék bolygót, ott lesz levegő,
anya nem szid, mikor
belém csíp Bori, és én vastag ceruzával,
a pirossal, odabökök. Különben el se találtam.
Most világgá repülök, belehelt kabinom véd,
ide nem törhet be a kinti hideg. Nem is érzem,
csak hallom, ahogyan surrog, siklik
keménypapír falamon, óvatosan,
Bori puha tenyere.

Talán hazaugrom kis időre,
mielőtt világgá repülök.

RIGÓ KATA